

en generel rådgivning, der bl. a. afløser den hidtil bestående familievejledning og enke-rådgivning. Rådgivning og vejledning indgår således som led i hele socialudvalgets — og social- og sundhedsforvaltningens — virksomhed. Som nævnt i svarene på udvalgets spørgsmål 21, 26 og 27 finder socialministeriet ikke, at der bør opstilles faste regler for, hvordan kommunerne skal tilrettelægge administrationen af rådgivning.

Såfremt der fastsættes bestemmelser om ydelse af refusion fra staten til kommunernes udgifter ved rådgivningsvirksomhed, måtte der imidlertid formentlig ved lov eller administrative forskrifter fastsættes nærmere regler for tilrettelæggelsen af rådgivningsvirksomheden og kriterier for, hvorledes disse udgifter skulle udsondres fra almindelige administrationsudgifter.

Under hensyn hertil har socialministeriet ikke fundet grundlag for at foreslå særlige refusionsregler for sådanne udgifter. Det er socialministeriets opfattelse, at kommunerne også uden sådanne særlige refusionsregler — med fornøden bistand fra socialcentret i vedkommende amtskommune — vil varetage rådgivnings- og vejledningsopgaven på en måde, der er betryggende for beboerne.

Spørgsmål 125:

Anser ministeren det for muligt at få opgaverne vedrørende spædbørnssundhedspleje medtaget under lovforslagets afsnit IV?

Svar:

Som nævnt i svaret på udvalgets spørgsmål 66 har sundhedsplejerskeordninger nær sammenhæng med hjemmesygepleje og det øvrige sundhedsvæsen, der hører under indenrigsministeriets område. Der er derfor ikke stillet forslag om at indarbejde bestemmelser om spædbørnssundhedspleje eller hjemmesygepleje i en social bistandslov.

I indeværende folketingsår har indenrigsministeren fremsat forslag til lov om sundhedsplejerskeordninger. Ved forskellige bestemmelser i dette forslag og et samtidigt fremsat forslag til lov om hjemmesygepleje er hensynet til koordinering med kommunernes virksomhed efter bistandsloven taget i betragtning, således som det nærmere er omtalt i svaret på spørgsmål 66.

Spørgsmål 126:

Ad § 124 spørges, om ordet: „anbragt“ ikke kan erstattes med et sprogligt mere tidsvarende, hvorved tillige bemærkes, at det nævnte ord leder tanken hen på øvrighedsbeslutning.

Svar:

Da det er efter beslutning af forældremyndighedens indehaver, at barnet har ophold uden for sit eget hjem, beskriver ordet „anbragt“ handlingsforløbet, hvilket ikke ville være tilfældet, hvis man f. eks. indledte bestemmelsen med ordene „Har barnet ophold uden for hjemmet“ eller lignende.

Spørgsmål 127:

Ad § 125, stk. 3, udbedes en redegørelse for den i Københavns kommune særligt gældende ordning samt oplysning om, hvorledes denne vil blive videreført.

Svar:

Der henvises til bestemmelserne i §§ 10-13 i lov om børne- og ungdomsforsorg. Når bistandsloven har fået sin endelige udformning, vil spørgsmålet om den fremtidige ordning blive taget op i samarbejde med Københavns kommune.

Spørgsmål 128:

Ad § 126, stk. 1, spørges, om den pædagogisk-psykologiske konsulent ikke bør knyttes til socialcentret.

Svar:

Det vil være naturligt, at den pædagogisk-psykologiske konsulent er knyttet til socialcentret, men socialministeriet finder det betænkeligt helt at udelukke muligheden for beskikkelse af andre kvalificerede konsulenter, f. eks. fra amtsskolepsykologens afdeling.

Spørgsmål 129:

Ad § 126, stk. 4, spørges, om man ikke i lovtæksten kan give udtryk for den modifikation, som ligger i bemærkningerne til bestemmelsen.

Svar:

Som nævnt i bemærkningerne er det foreslået at undlade at fastsætte en bestemt